

INTERVJU MED

Kulturminister Abel Prieto

Montserrat Ponsa i Tarrés, oktober 2008

*När Fidel insjuknat och Raul klivit in på scenen och lugnet inträtt då ödelägger två orkaner nästan allt i sin väg, en helt överklig historia, rena katastrofromanen.
Hur är läget i Kuba efter orkanerna?*

- Folk arbetar hårt, utan att förlora en sekund, för att först och främst reparera bostäderna. Jag har varit på många ställen och sett vilka enorma ansträngningar folk gör. Det finns ställen som verkar ha drabbats av ett bombanfall. Det var ett oerhört hårt slag, förödande, men folk har tilltro till att vi steg för steg ska lösa problemen. Denna grundläggande faktor och att ingen lämnas åt sitt öde, är en del av kulturen, det gemensamma minnet, erfarenheten av 50 år av daglig solidarisk praktik. Och så klart, det viktigaste, att tack vara alla ansträngningar blev dödsfallen få – i vilket annat land som helst skulle tusentals ha dött. Det har också att göra med våra principer, att människan är det viktigaste av allt.

På oss ankommer att rädda kulturlivet under dessa förhållanden. Kulturbrigader reser runt med föreställningar på härjade platser i de drabbade länen. Våra kulturarbetare har både ställt upp med andligt stöd på detta sätt och för att samla in pengar för återuppbyggnaden. Skulptören Alexis Leyva (Kcho) uppför ett storartat verk på Ungdomsön tillsammans med andra bildkonstnärer, skådespelare och musiker. Skådespelaren och bildkonstnären Jorge Perogurría har aktionerat ut sina målningar till stöd för återuppbyggnaden av Gibara, i Holguín. Kulturarbetarförbundet planerar en Solidaritetsgalleri för nätförsäljning av konstverk.

Mer än 400 kulturinstitutioner skadades, framför allt biografier, kulturhus bibliotek, teatrar, muséer, konstskolor. Några totalförstördes, andra blev av med sina tak. Men trots detta fortsätter verksamheten. Människan lever inte av bröd allena. Det har vi helt klart för oss. Inom kort

3 ORKANERS SKADEVERKNINGAR

De tre orkanerna Gustaf, Ike och Paloma skadade 530.758 bostäder i 34 kommuner, varav 90.000 raserades totalt. Jordbruket led enorma skada när stora delar av alla bananodlingar, sockerfält, frukt- och grönsaksodlingar raserades eller dränktes, och i Pinar del Rio blev det omfattande skador på skogen.

Kostnaderna för de tre orkanerna beräknas till drygt 9,7 miljarder US-dollar, även om de aldrig går att fastställa fullt ut. Det motsvarar nästan 20 procent av ett års bruttonationalprodukt.

Aldrig tidigare har infrastruktur, bostäder och jordbruk skadats i sådan omfattning. Det som kommer att ta längst tid att återställa är bostäderna, och kosta mest: över hälften av kostnaderna avser priset för att reparera och bygga nya,

Foto Anders Rising

invigs Internationella Ballettfestivalen, och i december Filmfestivalen. Vi genomför dem nu med mycket knappas resurser och tack vare enastående solidaritet från framstående kulturpersonligheter i hela världen.

När naturkrafterna ödelägger ett land blir det ännu mer påtagligt hur vansinnig kapitalismen är. Hur kan dessa stora länder som nu befinner sig i djup kris tala om att tillskjuta miljarder för att folk ska fortsätta att konsumera i stället för att ändra systemet som krisar. Det är en vansinnig modell, blind, orationell, gränslöst grym, som dag för dag svälter ihjäl tusentals oskyldiga och kan utrota hela mänskligheten. Jag kan inte så mycket om ekonomi, men något gott kan jag se i denna situation, något lärorikt: många av marknadsgudens tillbedjare, de som rabblade sina mantran mot all statlig inblandning i ekonomin, de ropar nu på ”reglering”. Så klart, för att rädda systemet, inte för att rädda folken.

Den måttlösa konsumismen leder till kaos, till avgrunden, och skolar ungdomen på värsta sätt. Samhällena förlorar sina värderingar, ingen känner sin granne, ingen sträcker ut en hand till den nödställda. Är de människor eller rymdvarelser? Hur ska vi återvinna den mänskliga värdigheten?

För detta, och för det mesta, har medierna ett enormt ansvar. De har ägnat sig åt att odla en märklig förmåga bland folk, att kunna betrakta ett krig på teveskärmen som vore det ett skådespel med fyrverkeri, så länge olyckan drabbar någon annan, ”nästan”.

Den stora kris som står för dörren kan vi bara bemöta med kultur, utbildning, fasta ideal, idéer. Att allt som naturen erbjuder måste vi alla respektera, det tillhör oss alla, i lika mån, att dela lika. Det har vi kubaner haft klart för oss sedan revolutionens seger, och nu följer andra i spåren. Översättning Eva Björklund

och det kommer att ta många år. Fortfarande återstår 70.000 skadade bostäder från orkanerna 2002 och 2005, tillsammans blir det 16 procent av alla bostäder. Vid årets slut hade 23 procent åtgärdats, av de lindrigaste skadorna, bland annat tack vare stora leveranser av takmaterial.

Drygt en tredjedel av kostnaderna gäller jordbruket och skogsbruket, men särskilt inom jordbruket har verksamheten kunnat återställas relativt snabbt. De 34 kommuner som led största skadorna, med drygt 2,5 miljoner människor, fick stora tillskott av livsmedel, omkring 27 000 ton, till en kostnad av mer än 27 miljoner US-dollar. Men också i övriga landet fylldes på med ris, bönor, yoghurt mm för att motverka de brister som uppstod genom skadorna i jordbruket. Över 66 miljoner extra gick åt för akut livsmedelsimport.

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För kopia av denna licens besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>. Det har publicerats i www.globalarkivet.se

